

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 november 2023
(OR. en)

15924/23

LIMITE

EPPO 46
COPEN 413
FIN 1229
GAF 40
CSC 541

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Europeiska åklagarmyndigheten – Studie om Eppos funktionssätt – Förbindelser med nationella myndigheter

För delegationerna bifogas ovannämnda not från ordförandeskapet.

Inledning

Efter antagandet av rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) inledde Eppo sin operativa verksamhet den 1 juni 2021.

Enligt artikel 119.1 i förordningen ska kommissionen genomföra en utvärdering av genomförandet och effekterna av förordningen och av ändamålsenligheten och effektiviteten i Eppos arbete samt dess arbetsmetoder. Enligt artikel 119.2 ska kommissionen också lägga fram lagstiftningsförslag om den anser att det är nödvändigt med ytterligare eller mer detaljerade regler för inrättandet av Eppo, dess funktioner eller för de förfaranden som är tillämpliga på dess verksamhet, däribland dess gränsöverskridande utredningar. Denna utvärderingsrapport om genomförandet och effekterna av förordningen ska läggas fram senast den 1 juni 2026, fem år efter det att Eppo inledde sin operativa verksamhet.

Vid det informella mötet i samordningskommittén på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete i Madrid den 8 september 2023 diskuterade deltagarna samarbetet mellan de nationella rättssystemen och Europeiska åklagarmyndigheten.

Vid mötet i samordningskommittén den 17 november 2023 uppmanades kommissionen att lägga fram de viktigaste resultaten av en studie om Eppo-förordningen som den hade genomfört 2022. Själva studien distribuerades efter detta möte. Kommissionen betonade att slutsatserna från studien inte nödvändigtvis återspeglar kommissionens åsikt och inte ersätter den utvärderingsrapport som grundar sig på artikel 119 i förordningen, även om de bidrar till den.

Studiens ursprungliga fokus, dvs. hur förenlig den nationella lagstiftningen i de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet är med Eppo-förordningen, har utvidgats till att även omfatta vissa frågor som rör effektiviteten och ändamålsenligheten i Eppos verksamhet och som härrör från själva förordningen, oberoende av medlemsstaternas genomförande. När det gäller tillvägagångssättet användes två olika metoder. För att bedöma den nationella lagstiftningen samlade uppdragstagaren in uppgifter från de 22 deltagande medlemsstaterna med stöd av en grupp nationella juridiska experter som också intervjuade den europeiska åklagaren eller en europeisk delegerad åklagare från varje deltagande medlemsstat. De nationella juridiska experterna utarbetade jämförelsetabeller och nationella sammanfattande rapporter, som ger en översikt över den nationella rättsliga ramen och dess överensstämmelse med förordningen. För att bedöma frågorna om ändamålsenlighet när det gäller själva förordningen genomförde uppdragstagaren skrivbordsundersökningar och intervjuade Eppos personal vid det centrala åklagarkontoret och på decentraliserad nivå. Studien fokuserar på vissa bestämmelser i Eppo-förordningen vid analysen av, å ena sidan, den nationella lagstiftningen och, å andra sidan, de frågor som rör själva förordningen. När det gäller den nationella lagstiftningens förenlighet med Eppo-förordningen befanns de viktigaste problemområdena vara undersökningsdomarnas och de andra nationella myndigheternas roll i samband med Eppos utredningar, Eppos oberoende, inrapportering, registrering och kontroll av uppgifter samt lösning av behörighetskonflikter. När det gäller de frågor som rör själva förordningen är de viktigaste problemområdena Eppos materiella behörighet, Eppos rätt att överta förfaranden, gränsöverskridande utredningar och en bredare analys av Eppos oberoende.

Enligt studien är den nationella lagstiftningen kanske inte helt förenlig med förordningen i ett antal deltagande medlemsstater, vilket kan hindra Eppo från att utöva sin verksamhet på ett korrekt sätt. På grundval av dessa resultat angav kommissionen att den skulle samarbeta med medlemsstaterna på bilateral basis för att ytterligare diskutera eventuella problem med bristande efterlevnad och sätt att lösa dem.

Studien behöver diskuteras vidare i rådets förberedande organ.

Under tiden, och mot bakgrund av studien, anser ordförandeskapet att det är lämpligt att utvärdera de första två och ett halvt åren av Eppos operativa verksamhet och reflektera över de erfarenheter som hittills gjorts, särskilt när det gäller förbindelserna mellan Eppo och de nationella myndigheterna. Dessa förbindelser är avgörande för att Eppo ska fungera väl. De omfattar frågor som tillräckliga resurser, tillgång till specialiserade utredare, kanaler för kommunikation och rapportering, befogenhetsfördelning osv. De flesta aspekterna tas upp i Eppo-förordningen, men nu har vi erfarenhet av hur förordningen genomförs och vilka utmaningar som finns.

Fråga till ministrarna

Mot bakgrund av detta uppmanas ministrarna att ge sin syn på förbindelserna mellan de egna nationella myndigheterna och Eppo, med angivande av eventuella svårigheter eller brister som har framkommit sedan Eppo inledde sin verksamhet samt möjliga områden som kan förbättras.